

Lov, indeholdende en Forandring og nærmere Bestemmelse af den 49de Paragraph i Loven angaaende Valgene til Rigsdagen af 16de Juni 1849.

Vi gaae derpaa over til det første Nummer paa Dagsordenen: Fortsættelse af første Behandling af Udkast til Lov om en Indkomststat. Rigsdagsmanden for Thisted Amts 4de Valgkreds (S. Knudsen) har Ordet.

S. Knudsen: Idet man gaaer over til at behandle det foreliggende Udkast til en Indkomststat, og til at votere, hvorvidt Udkastet, saaledes som det her foreligger, skal fremmes videre, da frembyder sig det Spørgsmaal: er en Besskatning af Indkomster efter de Regler, som her ere opstillede, med Udsigt til enkelte Ændringer, efter Omstændighederne og ifølge de Forhold, under hvilke vi for Tiden befinde os, at foretrække fremfor en directe Besskatning af Hartkornet, og er ikke allerede Hartkornet saa bestattet og saa bebyrdet, at det maaskee paa mange Steder kunde have ondt ved at taale yderligere Paalæg? Jeg troer, at Svaret i saa Henseende maa blive bekræftende; thi, skjøndt jeg ikke tør paastaae, at Hartkornet i Almindelighed er overbebyrdet, saaledes at det aldeles ikke kunde bære yderligere Paalæg, saa er det dog min fulde Overbeviisning, at Hartkornet er stærkt bestattet, og at det maaskee paa mange Steder vil have ondt ved at taale noget yderligere Paalæg. Vi maae derfor søge en anden Besskatningsgjenstand, der rammes paa en mindre sølelig Maade, og hvorved Byrderne ligeligere fordeles efter Bedkommendes Gyne til at bære disse, og det forekommer mig derfor, at en Besskatning af Indtægten — skjøndt man ikke heller derved saa fuldkommen lige træffer Gynten — dog bør anbefales og bringes i Anvendelse. Flere Talere have yttret adskillige Betænkkeligheder med Hensyn til enkelte af Bestemmelserne i det forelagte Lovudkast, ligesom det og temmelig stærkt har været fremhævet, at Opinionen var meget imod en Skat af denne Natur. Jeg kan ikke nægte, at ogsaa jeg for mit Bedkommende kunde ønske adskillige Bestemmelser i det forelagte Lovudkast noget modificerede, navnlig med Hensyn til Brugen af God, thi denne bør, efter min For-

merste Middel. Naar det derfor saaledes i det Schema, som er vedhæftet det forelagte Lovudkast, og som af de Skattepligtige skal udfyldes, og paa Værd og Samvittighed under Guds Tilbud attesteres, naar det i dette Schema forlanges, at den Skattepligtige skal paa Værd og Samvittighed og under Guds Tilbud attestere, at han ikke har havt større eller flere Indkomster i det sidst forløbne Aar, end de, han her har opgivet, da forekommer det mig, at det i de allerfleste Tilfælde vil være en absolut Umulighed for de Skattepligtige, at opgjøre deres Status saa bestemt, at de med fuldkommen Sikkerhed paa Værd og Samvittighed kunne bevidne, at de ikke have havt større Indtægt, end de her have opgivet. Den redbelige og ærefyære Mand maa, for at have sin Samvittighed fri, opgive flere Indtægter, end han i Virkeligheden har havt, og det forekommer mig derfor, at vi ganske skulle kaste denne Bestemmelse bort, thi den vil, efter min Formening, lede til, at den redbelige og samvittighedsfulde Mand vil komme til at betale mere, end han er pligtig til, hvorimod den mindre Redelige og mindre Samvittighedsfulde derved maaskee vil kunne undrage sig for en Deel af Skatten. Naar der ligeledes er udtalt, at der ligger noget Odiust, noget Saarendt i, at de Skattepligtiges Status skal fremlægges til Eftersyn i Henhold til § 18, da kan jeg meget godt tænke mig, at det for Mange kan have noget særdeles Ubhageligt og Skodende ved sig, saaledes at skulle give deres Stilling og Omstændigheder blot for Offentligheden, og at det maaskee ogsaa i enkelte Tilfælde kan have en skadelig Indflydelse for Bedkommende; men paa den anden Side anseer jeg dog denne Fremlæggelse, denne Offentliggørelse, for en saa væsentlig Garanti for Angivelserns Rigtighed, at jeg neppe troer, vi kunne eller bør undvære den. Der har ligeledes været yttret, at det vilde være særdeles vanskeligt for Communeraadet at bedømme de Skattepligtiges Indkomster i Kommunen. Jeg troer nu, at navnlig for Sogneforstanderskaberne paa Landet vil det ikke være saa vanskeligt, at bedømme de Mænds Indkomster, der boe i Kommunen; thi i Communerne paa Landet kjender i Almindelighed